

ПРИВАТНА КОЛЕКЦІЯ

1571665

ОЛЕТ ЛИШЕГА

розлоге дерево

Збірка Олега Лишеги «Розлоге дерево» представляє корпус невідомих віршів поета з його приватного архіву, а також кілька маловідомих віршів письменника з малодоступних джерел. Поезія Олега Лишеги є самобутнім, оригінальним та цікавим явищем в українській модерній поезії. Зібрані тут вірші демонструють це явище інколи в упізнаваних, а інколи в несподіваних образно-стильових рішеннях. Для любителів справжньої поезії та поціновувачів Лишегового образного світу.

ЗМІСТ

НАША ЗИМА

«Наче – магічна платівко ополонки...» / 8

пісня 6 / 9

пісня 557 / 10

«заклею газетами маленьку віконну раму...» / 11

Пілігрим / 12

«низка вагонів на шиї у поля...» / 13

«Це наша зима...» / 14

пісня 556 / 16

«Загадка Марії прояснилась...» / 17

пісня 453 / 18

«в пам'яті Фітцджеральд...» / 19

«Як і в кожного смертельно пораненого, пестунчику долі...» / 20

Зима у Львові / 22

«ти мов гіппі носиш зачіску...» / 23

«так моторошно...» / 24

«коли вже дальше не можу...» / 25

«Коштом многорічних зусиль...» / 26

«З нічого розвилися бруньки...» / 27

ЧОРНИЙ ГЛЕЙ

Дорога / 30

Ведмідь / 32

«Знову ведмідь...» / 33

Короп / 34

«Юність кінчається в цьому новому домі...» / 36

«Кожного ранку, зібравшись...» / 37

Рання зима / 38

Гора / 39

Сосна / 40

Вогонь (I) / 42

Глина / 48

Буки / 50

Живопліт / 52

Розучування нових партійних гімнів / 55

«Щасливий, хто не має вибору...» / 57

Місяць / 59

«То блохи, то комарі...» / 61

Ясен / 63

Вогонь (II) / 66

«Дощ.. сиджу, дивлюсь у вікно...» / 68

«Щось я ніби поправився...» / 70

Яструб / 76

«Якось ти розсміявся...» / 78

Кіт / 81

«Я помітив, що появились й інші свідки...» / 82

Полювання / 84

«На соломі, де Марія породила...» / 88

«Непримітне, пришикле дерево поруч своїх братів...» / 89

Ярчик / 90

ТЕПЛА ПОВІНЬ

Народження / 96

Столяр / 97

Шапка / 98

«мій поплавок погас – в темряві я не бачу...» / 102

Верховодка / 103

«ти прокинувся.. вікна завішені...» / 104

«на полі чийсь слід...» / 106

«купальники і хвилі і вони...» / 107

«серце – де ти блудило ці роки без мене?...» / 109

«Люба, не включай...» / 110

«Стіни – мої друзі...» / 111

«Ця ніч підійшла до краю...» / 112

Спокій / 113

«Коли щось довго робити, задумавшись...» / 114

«і на твоїм тремкім...» / 115

«це літо...» / 116

Поети / 117

Коментарі / 120

Тарас Пастух. Післямова / 136